

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1193/2009

z dnia 3 listopada 2009 r.

dokonyjące sprostowania rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

— na rok gospodarczy 2005/2006 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 164/2007 ⁽⁶⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 8 tiret pierwsze oraz jego art. 16 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru ⁽²⁾ wysokość opłat produkcyjnych ustalono w następujący sposób:

— na rok gospodarczy 2002/2003 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1762/2003 ⁽³⁾,

— na rok gospodarczy 2003/2004 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1775/2004 ⁽⁴⁾,

— na rok gospodarczy 2004/2005 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1686/2005 ⁽⁵⁾, i

(2) W dniu 8 maja 2008 r. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydał orzeczenie w połączonych sprawach C-5/06 oraz C-23/06 do C-36/06, w którym uznał, iż art. 15 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 należy rozumieć tak, że wszystkie ilości wywożonych produktów objętych tym artykułem mają być uwzględniane do celów obliczania przewidywanej średniej straty na tonę produktu, bez względu na to, czy refundacje zostały w rzeczywistości wypłacone. W związku z tym Trybunał uznał, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003 oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 są nieważne.

(3) Idąc tym samym tokiem rozumowania, do celów obliczania przybliżonej średniej straty na tonę produktu w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w orzeczeniach z dnia 6 października 2008 r. w połączonych sprawach C-175/07 do C-184/07 oraz sprawach C-466/06 i C-200/06 Trybunał uznał rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005 za nieważne.

(4) Unieważniony przez Trybunał sposób obliczania dla lat gospodarczych 2002/2003, 2003/2004 i 2004/2005 zastosowano także w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006. Należy zatem ustalić nową opłatę produkcyjną dla cukru w odniesieniu do wymienionego roku gospodarczego zgodnie z nową metodą obliczeniową.

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, s. 1. Rozporządzenie (WE) nr 1260/2001 zostało uchylone i zastąpione od roku gospodarczego 2006/2007 rozporządzeniem Rady (WE) nr 318/2006, które zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 21.2.2002, s. 40. Rozporządzenie (WE) nr 314/2002 zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 952/2006 (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39).

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 316 z 15.10.2004, s. 64.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 271 z 15.10.2005, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 51 z 20.2.2007, s. 17.

- (5) W orzeczeniu z dnia 8 maja 2008 r. w połączonych sprawach C-5/06 oraz C-23/06 do C-36/06 Trybunał doszedł do wniosku, że analiza rozporządzenia Komisji (WE) nr 1837/2002 z dnia 15 października 2002 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2001/2002⁽¹⁾ nie wykazała istnienia żadnych czynników wpływających na jego ważność. Aby ustalić kwotę opłat produkcyjnych w wymienionym roku gospodarczym, Komisja mogła obliczyć średnią stratę na podstawie całkowitych ilości cukru wywiezionych w postaci produktów przetworzonych, niezależnie od tego, czy kwalifikowały się one do otrzymania refundacji.
- (6) Komisja powinna zatem ustalić kwoty opłat produkcyjnych, oraz – jeśli to konieczne – współczynnika dodatkowej opłaty, stosując tę samą metodę obliczeniową, którą zastosowała w odniesieniu do roku gospodarczego 2001/2002.
- (7) Poprzednia całkowita przewidywana strata odnotowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003 wymagała, zgodnie z ust. 3 i 4 wymienionego artykułu, obliczenia kwot opłaty podstawowej oraz opłaty B. Kwotę opłaty podstawowej ustalono na 2 %, a opłaty B na 19,962 %. Jednocześnie strata całkowita odnotowana na podstawie posiadanych danych oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 została w pełni pokryta wpływami z opłaty podstawowej i opłaty B; nie było zatem potrzeby ustalania w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003 współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 wymienionego rozporządzenia. Z zastosowania metody obliczeniowej, o której mowa w motywie 5, wynika kwota 2 % w odniesieniu do opłaty podstawowej i 19,958 % w odniesieniu do opłaty B. Strata całkowita odnotowana na podstawie posiadanych danych oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 jest w pełni pokrywana wpływami z opłaty podstawowej i opłaty B. Nie ma zatem potrzeby ustalania współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003.
- (8) Poprzednia całkowita przewidywana strata pierwotnie odnotowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004 wymagała, zgodnie z ust. 3 i 4 wymienionego artykułu, obliczenia kwot opłaty podstawowej oraz opłaty B. Kwotę opłaty podstawowej ustalono na 2 %, a opłaty B na 27,050 %. Jednocześnie strata całkowita odnotowana na podstawie posiadanych danych oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 została w pełni pokryta wpływami z opłaty podstawowej i opłaty B; nie było zatem potrzeby ustalania w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004 współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 wymienionego rozporządzenia. Z zastosowania metody obliczeniowej, o której mowa w motywie 5, wynika kwota 2 % w odniesieniu do opłaty podstawowej i 27,169 % w odniesieniu do opłaty B. Strata całkowita odnotowana na podstawie posiadanych danych oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 jest w pełni pokrywana wpływami z opłaty podstawowej i opłaty B. Nie ma zatem potrzeby ustalania współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004.
- (9) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1462/2004 z dnia 17 sierpnia 2004 r. weryfikującym maksymalną kwotę opłaty produkcyjnej B oraz zmieniającym cenę minimalną za buraki B w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005⁽²⁾ zwiększono na rok gospodarczy 2004/2005 maksymalną kwotę opłaty B, o której mowa w art. 15 ust. 4 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, do poziomu 37,5 % ceny interwencyjnej cukru białego. W odniesieniu do wymienionego roku gospodarczego całkowita strata odnotowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 wymagała przyjęcia maksymalnych kwot opłaty podstawowej w wysokości 2 % oraz opłaty B w wysokości 37,5 %. Zastosowanie metody obliczeniowej, o której mowa w motywie 5, nie ma wpływu nad kwotę opłaty podstawowej i opłaty B w odniesieniu do wymienionego roku gospodarczego. Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 stanowi, że nakłada się dodatkową opłatę, jeżeli całkowita strata odnotowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 wymienionego rozporządzenia nie jest w pełni pokrywana z wpływów z podstawowej opłaty produkcyjnej i opłaty B. W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 nowa metoda obliczeniowa wykazała całkowitą stratę w wysokości 125 129 948 EUR. Należy zatem ustalić współczynnik, o którym mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. W celu określenia wspomnianego współczynnika należy wziąć pod uwagę zbyt wysokie kwoty opłat ustalone na rok gospodarczy 2003/2004 dla państw członkowskich Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r.
- (10) Poprzednia całkowita przewidywana strata odnotowana zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 wymagała przyjęcia kwoty opłaty podstawowej w wysokości 1,0022 %, zgodnie z ust. 3 wymienionego artykułu. Jednocześnie strata całkowita odnotowana na podstawie posiadanych danych oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 została w pełni pokryta wpływami z opłaty podstawowej; nie było zatem potrzeby ustalania w odniesieniu do roku

⁽¹⁾ Dz.U. L 278 z 16.10.2002, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 18.8.2004, s. 4.

gospodarczego 2005/2006 kwoty opłaty B ani współczynnika ustalającego dodatkową opłatę. Z zastosowania metody obliczeniowej, o której mowa w motywie 5, wynika kwota 0,9706 % w odniesieniu do opłaty podstawowej bez potrzeby ustalania kwoty opłaty B. Strata całkowita odnotowana na podstawie posiadanych danych oraz zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 jest w pełni pokrywana wpływami z opłaty podstawowej; nie ma zatem potrzeby ustalania współczynnika, o którym mowa w art. 16 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

(11) W świetle powyższych ustaleń należy wprowadzić odpowiednie zmiany w rozporządzeniach (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 oraz (WE) nr 164/2007.

(12) Ze względu na pewność prawa proponowane sprostowania powinny obowiązywać od dat, w których poprawiane przepisy weszły w życie.

(13) Ze względu na pewność prawa oraz aby zapewnić równe traktowanie wszystkich państw członkowskich, należy ustalić wspólną datę ustalenia kwot opłaty produkcyjnej sprostowanych niniejszym rozporządzeniem w rozumieniu art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾.

(14) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych wydał negatywną opinię na temat środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1762/2003 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003 kwoty opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustala się następująco:

- a) 12,638 EUR za tonę cukru białego jako podstawowa opłata produkcyjna dla cukru A i cukru B;
- b) 126,113 EUR za tonę cukru białego jako opłata B dla cukru B;

c) 5,330 EUR za tonę masy suchej jako podstawowa opłata produkcyjna dla izoglukozy A i izoglukozy B;

d) 55,082 EUR za tonę masy suchej jako opłata B dla izoglukozy B;

e) 12,638 EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako podstawowa opłata produkcyjna dla syropu inulinowego A i syropu inulinowego B;

f) 126,113 EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako opłata B dla syropu inulinowego B.”.

Artykuł 2

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1775/2004 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004 kwoty opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustala się następująco:

a) 12,638 EUR za tonę cukru białego jako podstawowa opłata produkcyjna dla cukru A i cukru B;

b) 171,679 EUR za tonę cukru białego jako opłata B dla cukru B;

c) 5,330 EUR za tonę masy suchej jako podstawowa opłata produkcyjna dla izoglukozy A i izoglukozy B;

d) 73,310 EUR za tonę masy suchej jako opłata B dla izoglukozy B;

e) 12,638 EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako podstawowa opłata produkcyjna dla syropu inulinowego A i syropu inulinowego B;

f) 171,679 EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako opłata B dla syropu inulinowego B.”.

Artykuł 3

Artykuły 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1686/2005 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 kwoty opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustala się następująco:

a) 12,638 EUR za tonę cukru białego jako podstawowa opłata produkcyjna dla cukru A i cukru B;

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1.

- b) 236,963 EUR za tonę cukru białego jako opłata B dla cukru B;
- c) 5,330 EUR za tonę masy suchej jako podstawowa opłata produkcyjna dla izoglukozy A i izoglukozy B;
- d) 99,424 EUR za tonę masy suchej jako opłata B dla izoglukozy B;
- e) 12,638 EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako podstawowa opłata produkcyjna dla syropu inulinowego A i syropu inulinowego B;
- f) 236,963 EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako opłata B dla syropu inulinowego B.
- a) 6,133 EUR za tonę cukru białego jako podstawowa opłata produkcyjna dla cukru A i cukru B;
- b) 2,726 EUR za tonę masy suchej jako podstawowa opłata produkcyjna dla izoglukozy A i izoglukozy B;
- c) 6,133 EUR za tonę suchej masy ekwiwalentu cukru/izoglukozy jako podstawowa opłata produkcyjna dla syropu inulinowego A i syropu inulinowego B.”.

Artykuł 5

Data ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000, kwot opłaty produkcyjnej sprostowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jest najpóźniej ostatni dzień drugiego miesiąca następującego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2

W odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 współczynnik przewidziany w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 ustala się na 0,25466 dla Republiki Czeskiej, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski, Słowenii i Słowacji oraz na 0,14911 dla pozostałych państw członkowskich.”.

Artykuł 4

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 164/2007 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 kwoty opłat produkcyjnych w sektorze cukru ustala się następująco:

Artykuł 1 stosuje się od dnia 8 października 2003 r.

Artykuł 2 stosuje się od dnia 15 października 2004 r.

Artykuł 3 stosuje się od dnia 18 października 2005 r.

Artykuł 4 stosuje się od dnia 23 lutego 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji